

BETÆNKNING

Afgivet af Erhvervsudvalget

vedrørende

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland ændres således, at 14 dages-fristen i forhold til meddelelse af enten afslag eller tilladelse til ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft forlænges til 1 måned.

(Inuit Ataqatigiit's medlemmer af Inatsisartut)

og

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut til EM12 pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, således at tidsfristen i § 6, Stk. 3, forlænges fra 14 dage til 30 dage.

(Siumuts medlemmer i Inatsisartut)

Afgivet til forslagens 2. behandling

Erhvervsudvalget har under behandlingen af forslagene bestået af:
Inatsisartutmedlem Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit, formand
Inatsisartutmedlem Andreas Uldum, Demokraterne, næstformand
Inatsisartutmedlem Kim Kielsen, Siumut
Inatsisartutmedlem Akitsinnguaq Olsen, Siumut
Inatsisartutmedlem Knud Fleischer, Kattusseqatigiit Partiiat
Inatsisartutmedlem Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit
Inatsisartutmedlem Karl Lyberth, Siumut
Inatsisartutmedlem Hans Enoksen, Siumut (suppleant)

Erhvervsudvalget har efter 1. behandlingen under FM2012 gennemgået de af Inatsisartut henviste forslag og fremlægger hermed sine overvejelser og vurderinger til Inatsisartuts behandling.

1. Forslagenes første behandling i Inatsisartut

Erhvervsudvalget bemærker indledningsvist, at flere af partiernes ordførere ved første behandlingen tilkendegav en imødekommende holdning i forhold til en realisering af forslagene. Naalakkersuisut udtrykte i sit svarnotat følgende:

”Naalakkersuisut støtter intentionerne om at stillinger i videst mulig omfang besættes med grønlandsk arbejdskraft. Da forslaget berører arbejdsmarkedsparterne samt kommunerne er det derfor vigtigt at foretage en grundig høring inden 2. behandlingen. Naalakkersuisut foreslår derfor, at 2. behandlingen udsættes til efterårssamlingen for at kunne foretage en bred høring hos parterne med henblik på en endelig udformning af nye regler.”

Erhvervsudvalget konstaterer, at den af Naalakkersuisut bebudede høring nu er tilendebragt. Høringens indhold vil i relevant omfang blive inddraget i udvalgets betænkning. Partiernes ordførerindlæg og Naalakkersuisuts høring vedlægges denne betænkning som bilag.

1.1 Forslagenes indhold og formål.

Forslagene lægger op til en ændring af Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, således at der indføres en månedsfrist i stedet for en 14 dages frist for kommunalbestyrelsen i forhold til at meddele arbejdsgivere afslag eller tilladelse til ansættelse af udefrakommende arbejdskraft.

Hensigten bag forslagene synes at være båret af et ønske om, at forbedre de kommunale arbejdsmarkedskontores mulighed for, at afsøge det lokale arbejdsmarked for hjemmehørende arbejdskraft i forbindelse med besættelse af de stillingskategorier landstingsloven regulerer. Forlængelsen af tidsfristen formodes, af forslagsstillerne, at kunne medvirke til at fremme en øget anvendelse af hjemmehørende arbejdskraft.

1.2 Naalakkersuisuts høring af beslutningsforslagene

Erhvervsudvalget vil i det følgende kortvarigt, af udvalgte høringssvar og i uddrag kommentere visse af de bemærkninger, der er afgivet fra høringsparterne. Beslutningsforslagene har været i høring hos følgende interessenter:

Samtlige departementer, kommunerne, KANUKOKA, MT Højgaard, Royal Greenland, Rambøll, InuPlan, Grønlands Arbejdsgiverforening, HoResta, Rigsombudsmanden, Suliffinnik Nakkutilliisoqarfik, SIK og NUSUKA.

Der er indkommet høringssvar fra: Departementet for Finanser, Departementet for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Grønlands Arbejdsgiverforening, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Kujalleq, Rigsombudsmanden, SIK og Politimesterembedet.

Indledningsvis må Erhvervsudvalget konstatere, at opbakningen til beslutningsforslagene blandt høringsparterne er blandet.

Sermersooq Kommune

Kommunen kan ikke støtte en ændring af § 6, stk. 3 i Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, så svarfristen udvides fra 14 dage til enten 1. måned eller 30 dage.

Dette begrundes dels i, at der vil være tale om en unødigt forlængelse af den kommunale sagsbehandlingstid, dels at der ikke vil blive mere tilgængelig eller kvalificeret grønlandsk arbejdskraft fordi fristen forlænges som foreslået.

En forlængelse af fristen vurderes samlet set at være til skade for serviceringen af det offentlige og private arbejdsmarked.

Erhvervsudvalgets kommentar

Udvalget forudsætter, at Sermersooq Kommune i forbindelse med udarbejdelse af dette høringssvar har konsulteret arbejdsmarkedskontoret. Udvalget bemærker, at kommunen ikke anser at der bliver mere tilgængelig eller kvalificeret arbejdskraft, hvis forslagene realiseres. Udvalget er ikke i besiddelse af konkret viden, der kan afkræfte det fremsatte synspunkt.

Høringssvaret synes også at indikere, at kommunen anser at der er mere grundlæggende strukturelle problemstillinger på arbejdsmarkedet, herunder om der på det lokale arbejdsmarked er den mængde af tilgængelig og/eller kvalificeret arbejdskraft, som arbejdsgiverne i realiteten efterspøger.

Kommune kujalleq

Kommune kujalleq finder det positivt, at kommunen høres i sagen og støtter forslaget om en forlængelse af høringsfristen fra 14 dage til 1 måned. Dette begrundes med, at kommunen har eksempler på virksomheder, som laver egne jobopslag, og når arbejdskraften ikke har reflekteret uden yderligere tiltag eller henvendelse henter udefrakommende arbejdskraft. Denne tendens kan begrænses ved en forlængelse af fristen.

Erhvervsudvalgets kommentar

Indledningsvis må udvalget konstatere, at kommunens anvendelse af udtrykket høringsfrist er fejlagtig. Der er derimod tale om en administrativ svarfrist som kommunen kan vælge at agere inden for. Det fremgår af Landstingslov nr. 27 af 1992-10-30 om Regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland at:

§ 6. Kommunalbestyrelsen afgør, hvorvidt der kan gives tilladelse efter § 5. Der meddeles tilladelse, når det ikke har været muligt for den kommunale forvaltning, at anvise grønlandsk arbejdskraft eller personer med særlig tilknytning til Grønland med de efterspurgte kvalifikationer til stillingen.

Stk. 2. Tilladelse kan meddeles for en afgrænset periode.

Stk. 3. Tilladelse kan betragtes som givet, såfremt ansøgeren ikke har modtaget anden meddelelse inden 14 dage efter ansøgningens indgivelse.

Udvalget må modsat Kommune Kujalleq konkludere, at de virksomheder der opslår ledige stillinger i de lokale medier må siges at leve op til lovens intention, ved først via jobopslag at søge efter lokal arbejdskraft før, der sendes en ansøgning til Kommunalbestyrelsen om at indhente udefrakommende arbejdskraft. Erhvervsudvalget må på denne baggrund anse anvendeligheden af kommunens høringssvar som stærkt begrænset.

Grønlands arbejdsgiverforening (GA)

"GA finder, at erhvervslivet allerede i dag må leve med en lang proces i forbindelse med ansættelse af arbejdskraft. GA tror derfor ikke på, at en yderligere forlængelse af fristen vil indebære øget lokal beskæftigelse, men

derimod kun forøgede omkostninger, ringere produktivitet og dårligere kundeservice, fordi ledige stillinger ikke kan besættes så effektivt som muligt.

GA mener, at det i første omgang er centralt at afdække, hvad der er problemet eller udfordringen i forhold til at få flere ud på arbejdsmarkedet, inden der fastsættes regler, der gør det vanskeligere at rekruttere den nødvendige arbejdskraft. En forøget frist er ifølge GA alene en bureaukratisk foranstaltning.”

Erhvervsudvalgets kommentar

Erhvervsudvalget konstaterer, at Sermersooq Kommune og Grønlands Arbejdsgiver Forening deler sammen synspunkt i denne sag. Budskabet synes at være, at manglen på arbejdskraft ikke kan afhjælpes ved den fremgangsmåde beslutningsforslagene foreslår.

SIK

”SIK oplyser, at organisationen på det kraftigste henstiller til efterlevelse af krav om vedlæggelse af dokumentation for annoncering efter lokal arbejdskraft ved ansøgning til arbejdsmarkedskontoret. Det sker efter SIKs mening alt for ofte, at arbejdsgivere annoncerer efter arbejdskraft i Danmark, uden først at have søgt efter lokal arbejdskraft og problemet er stigende. Det er derfor glædeligt, at reguleringen af arbejdskraft ønskes strammet, således at brugen af illegal arbejdskraft undgås. SIK har ligeledes en formodning om, at søgning efter skandinavisk arbejdskraft sker udenom arbejdsmarkedskontorerne, og det er ønskeligt, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked sikrer, at arbejdsgiverne efterlever loven på området.”

Erhvervsudvalgets kommentar

Udvalget kan af SIK' hørings svar se, at organisation anbefaler en mere striks efterlevelse af det nuværende regelsæt. Organisation giver tillige udtryk for, at det er glædeligt at regelsættet søges strammet og støtter hermed intentionen bag de to beslutningsforslag.

1.3 Afsluttende om Naalakkersuisuts høring

Udvalget konstaterer, at Naalakkersuisut ikke finder anledning til at drage en konklusion eller fremkomme med en konkret holdning til de to beslutningsforslag i forlængelse af sin høring. Udvalget tager Naalakkersuisuts manglende meningstilkendegivelse til efterretning.

2. Arbejdsudbud og arbejdsløshed

Erhvervsudvalget finder det i forbindelse med sin behandling og overvejelser omkring de to beslutningsforslag fornuftigt at se de to forslag i en bredere samfundsmæssig og arbejdsmarkedspolitisk sammenhæng. Økonomisk Råd peger i sin rapport fra 2012 på følgende sammenhæng omkring udbuddet af arbejdskraft.

"Arbejdsudbuddet er også påvirket af incitamenter. Aktuelt har mange – særligt personer i den lavere ende af indkomstfordelingen – enten ingen eller kun en beskedent økonomisk gevinst ved at arbejde. En reform af skattesystemet og de sociale ydelser til sikring af en større gevinst ved at arbejde er af afgørende betydning. Incitamenterne til og mulighederne for at arbejde kan også styrkes gennem den aktive arbejdsmarkedspolitik. Introduktionen af et matchgruppesystem er et vigtigt skridt i denne retning og muliggør en mere differentieret og målrettet indsats i forhold til dem, der i dag står uden for arbejdsmarkedet. Det er vigtigt at fastholde en rådighedsforpligtigelse og en aktiv jobsøgning samt via den aktive indsats at forbedre mulighederne for, at ledige kommer i beskæftigelse.

En styrkelse af arbejdsudbuddet og arbejdsstyrkens kvalifikationer er en risikofri strategi, da økonomien allerede i dag er stærkt afhængig af at tiltrække udenlandsk arbejdskraft, og med storskalaprojekter vil dette blive forstærket. Et højere og mere kvalificeret arbejdsudbud vil omsætte sig i øget beskæftigelse. (Økonomisk Råd s. 7-8)"

Udvalget forstår at Økonomisk råd jf. ovenstående anser at der øjensynligt er forhold af en mere kompleks natur, der præger udbuddet af arbejdskraft på arbejdsmarkedet. Det fremgår af Økonomisk råds vurdering, at det for nogle indkomstgrupper kan være forbundet med en relativt begrænset økonomisk gevinst at være aktiv på arbejdsmarkedet. Udvalget må antage at den af Økonomisk råd beskrevne socioøkonomiske sammenhæng har en indvirkning på arbejdsudbuddet af lokal arbejdskraft i forhold til nogle brancher og jobs, der er præget af et lavt lønniveau. I lighed med økonomisk råd, anser udvalget også at introduktionen af et matchgruppesystem på sigt vil kunne medvirke til at øge arbejdsudbuddet idet matchgruppe systemet vil medføre at indsatsen overfor arbejdsledige og marginaliseringstruede grupper kan målrettes. Det er vurderingen at en løbende udfoldning og implementering af matchgruppesystemet vil medføre, at udbuddet af hjemmehørende arbejdskraft på det lokale arbejdsmarked med tiden vil forøges.

Udvalget skal i denne sammenhæng ikke gå konkret ind i Økonomisk Råds anbefaling om en reform af de offentlige ydelser i forhold til at udvide arbejdsudbuddet.

Imidlertid udelukker udvalget ikke, at den nuværende indretning af ydelsessystemet i visse tilfælde kan virke demotiverende i forhold til at påtage sig et arbejde. Jf. nedestående citat fra Skatte- og velfærdskommissionens betænkning.

”Skatte og Velfærdskommissionens (2010b) analyser viser, at der i mange tilfælde er et ringe eller ligefrem fraværende økonomisk incitament til at være i beskæftigelse. Overgangen fra modtagelse af offentlig hjælp til at være i beskæftigelse kan betyde enten kun en beskedet eller ingen stigning i rådighedsbeløbet, når der tages hensyn til boligsikring og børnetilskud. (Skatte og velfærdskommissionen s. 46)”

Der synes at være et paradoks på arbejdsmarkedet, på den ene side er der tilsyneladende ledige hænder og på den anden side efterspøger arbejdsgiverne arbejdskraft. Som forslagsstillerne anfører, i deres beslutningsforslag er der tilsyneladende en nominel arbejdsløshed på ca. 10 %. Det er udvalgets umiddelbare forståelse, at særligt de ufaglærte grupper er ramt af arbejdsløshed. Udvalget anser det derfor som vigtigt, at der forsats sættes bredt på uddannelse. Udvalget deler derfor den vurdering Økonomisk Råd fremkommer med i nedenstående citat.

”En afgørende faktor er at øge udbuddet af kvalificeret arbejdskraft. På kort sigt er der et stort behov for at sikre, at flere unge kommer i gang med en kompetencegivende uddannelse og at mindske barrierer for gennemførelse af uddannelse knyttet til kollegium- og praktikpladser. Dette vil være første led i at øge udbuddet af kvalificeret arbejdskraft, hvilket på sigt vil forudsætte væsentlige forbedringer i hele uddannelsessystemet, så flere får en grundskoleuddannelse, der giver kvalifikationer og motivation til at erhverve en kompetencegivende uddannelse. (Side 7. Økonomisk råd 2012)”

2.1 Opsummering

Udvalget kan i sagens natur og af tidsmæssige hensyn ikke gå ind i alle de økonomiske såvel som sociale sammenhænge, der ligger bag arbejdsløsheden i det grønlandske samfund. At nedbringe arbejdsløsheden i vort samfund vil kræve både en kortsigtet umiddelbar indsats såvel som en forsats langsigtet indsats på uddannelsesområdet og det sociale område. Det synes dog at være givet, at ønskerne og ambitionerne om en øget anvendelse af hjemmehørende arbejdskraft ikke umiddelbart lader sig realisere ved et administrativt snuptag. Der er ingen genveje eller nemme løsninger for at afhjælpe de strukturelle problemer og paradokser, der øjensynligt findes på det grønlandske arbejdsmarked.

3. Udvalgets behandling af forslaget

Udvalget har andetsteds i denne betænkning overvejet om den problemstilling forslagsstillerne rejser i deres beslutningsforslag alene kan afhjælpes ved et smalt lovgivningsmæssigt initiativ. Dette set i lyset af, at tilstedeværende af udefrakommende arbejdskraft med stor sandsynlighed også har udgangspunkt i strukturproblemer på det grønlandske arbejdsmarked.

Skatte- og Velfærdskommissionen og Økonomisk Råd peger samstemmende på, at det grønlandske arbejdsmarked også synes at rumme strukturelle barrierer, der indvirker på udbuddet af arbejdskraft herunder f.eks. arbejdskraftens mobilitet, arbejdsparathed eller andre flerdimensionelle forhold af social og økonomisk karakter.

De aktuelle bestræbelser på at indføre et matchgruppesystem på arbejdsmarkedet synes at udgøre et egnet grundlag for en begyndende belysning af dette område. Matchgruppesystemet bør for at få en reel indvirkning på arbejdsmarkedet nok kombineres med forskellige tiltag, der sigter på at varetage den enkelte matchgruppes behov. Jf. de anførte vurderinger i betænkningen fra henholdsvis Økonomisk Råd og Skatte- og Velfærdskommissionen.

Kommunerne har i lighed med Selvstyret et klart økonomisk incitament til at få arbejdsledige i arbejde. Det virker derfor direkte ulogisk, hvis vore kommuner, der er økonomisk pressede, bevidst skulle handle imod egne objektive økonomiske interesser og godkende anvendelse af udenlandsk arbejdskraft, samtidig med at kommunen skal afholde store sociale udgifter til arbejdsmarkedssparate ledige. Der synes her at være et mørkeområde på arbejdsmarkedet, der kunne kalde på en nærmere undersøgelse og klarlæggelse.

Udvalget anser afslutningsvis, at det forsatte arbejde med matchgruppesystemet vil tilvejebringe et mere fyldestgørende og fuldkomment billede af de samlede årsagsforhold, der præger det grønlandske arbejdsmarked. Dette med henblik på at eventuelle fremtidige reguleringer af lov om arbejdskrafttilgangen i Grønland kan tage højde for den flerhed af problemstillinger, der er på arbejdsmarkedet og ikke uforvarende kan vise sig at være symptombehandling.

4. Forslagets økonomiske konsekvenser

Forslagsstillerne har angivet at der er økonomiske konsekvenser ved en realisering af deres forslag, herunder de administrative omkostninger ved at deres forslag sættes i kraft ved et ændringsforslag til den gældende lov. Udvalget finder ikke anledning til at kommentere på de vurderinger forslagsstillerne fremkommer med i denne sammenhæng.

Imidlertid kan det ikke udelukkes, at en forlængelse af kommunens svarfrist, vil kunne medføre økonomiske konsekvenser for de arbejdsgivere, der nødtvunget må lade en stilling stå ubesat længere end tidligere. Udvalget er ikke i besiddelse af konkrete økonomiske data, der kan bekræfte eller afkræfte ovenstående mulige konsekvenser ved en vedtagelse af forslaget.

5. Udvalgets indstilling

Et **enigt udvalg** indstiller forslagene til **forkastelse**

Udvalget skal i forbindelse med sin indstilling bemærke: SIK peger i sit høringssvar på, at der tilsyneladende er problemer med håndhævelsen og efterlevelsen, af de dokumentations krav, som den nuværende lovgivning pålægger arbejdsgiverene fremvise for at kunne godtgøre deres behov for udefrakommende arbejdskraft. Udvalget finder dette udsagn fra SIK bekymringsvækkende.

Udvalget skal derfor i denne sammenhæng tilskynde Naalakkersuisut til at gå dialog med kommunerne med henblik på at klarlægge problemets mulige omfang. Udvalget formoder at Naalakkersuisut hvis det skønnes nødvendigt i samarbejde med kommunerne vil iværksætte de nødvendige administrative tiltag, der kan afhjælpe problemet.

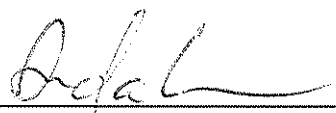
Grønlands arbejdsgiverforening anser, at det er centralt at få klarlagt hvilke barrierer og udfordringer, der er i forhold til at få flere ud på arbejdsmarkedet inden der iværksættes regler, der regulerer tilgangen af arbejdskraft til Grønland. Udvalget finder i lighed med Grønlands Arbejdsgiverforening, at dette er en central problemstilling. Udvalget forudsætter at Naalakkersuisut i den løbende udrulning af matchgruppesystemet vil identificere hvilke indsats, der skal igangsættes for at bringe flere ud på arbejdsmarkedet.

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

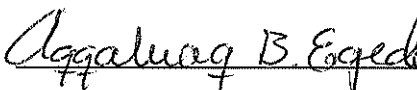

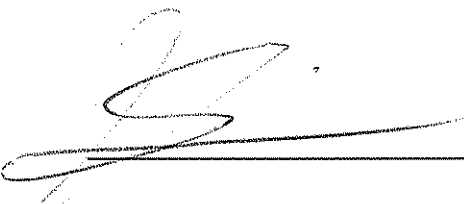

, Formand

24. september 2012

EM2012/56 og 126

FM2012/56 og 126

NAALAKKERSUISUT

GOVERNMENT OF GREENLAND

Inuussutissarsiornermut Suliffeqarnermullu Naalakkersuisoqarfik
Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked

Redegørelse vedrørende forslag om ændring af landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, således at tidsfristen i § 6. stk. 3 forlænges fra 14 dage til enten 1 måned (IAs forslag) eller til 30 dage (Siumuts forslag)

EM2012/56 og 126

FM2012/56 og 126

ISN – Sagsnr.: 2012-073333

August 2012

INDHOLD

1. Indledning.....	03
2. Redegørelse.....	03
3. Høringsparternes anbefalinger.....	04

1. Indledning

1. behandlingen af FM2012 pkt. 56 forslag fra Inuit Ataqatigiit og pkt. 126 forslag fra Siumuts medlemmer af Inatsisartut skete samlet. 2. behandlingen blev udsat til EM2012. I samme forbindelse meddelte Naalakkersuisut, at det vil udarbejde en redegørelse med inddragelse af relevante parter høringsvar.

IAs forslag har følgende indhold:

"Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland ændres således, at 14 dages fristen i forhold til meddelelse af enten afslag eller tilladelse til ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft forlænges til 1 måned."

Siumuts forslag har følgende indhold:

"Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut til EM2012 pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, således at tidsfristen i § 6, stk. 3 forlænges fra 14 dage til 30 dage."

2. Redegørelse

Indledningsvis skal det gældende lovgrundlaget og gældende procedurer kort opsummeres: I henhold til § 1 i Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 har den grønlandske arbejdskraft førsteret til arbejde i Grønland. Derfor skal arbejdsgiverne rette henvendelse til kommunens arbejdsmarkeds-kontor for at få anvist lokal arbejdskraft, samtidig skal arbejdsgiveren på anden vis søge arbejdskraft f.eks. ved jobannoncer i aviserne i Grønland.

Hvis kommunens arbejdsmarkedskontor ikke er i stand til at tilbyde lokal arbejdskraft med de rette kvalifikationer og jobannoncerne ikke har givet resultat, kan arbejdsgiveren søge kommunalbestyrelsen om tilladelse til at ansætte eller anvende udefrakommende arbejdskraft.

Ansøgningen udfyldes og afleveres til kommunens arbejdsmarkedskontor vedlagt kopier af jobannoncer fra medierne og/eller oplysning om, hvor og hvordan firmaet har søgt lokal arbejdskraft. Ansøgningen forelægges derefter kommunalbestyrelsen eller dennes bemyndigede stående udvalg til godkendelse.

Kommunalbestyrelsen eller dennes bemyndigede stående udvalg har derefter ifølge Landstingslov nr. 27, af 30. oktober 1992, § 6, stk. 3, 14 dage til at svare positivt eller negativt på arbejdsgiverens ansøgning. Efter behandlingen og såfremt ansøgningen er godkendt overdrages ansøgningen til Politimesterembedet, der samler ansøgningerne og sender disse videre til Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked til høring. Departementet vurderer, hvorvidt det er rimeligt at arbejdsgiveren henter arbejdskraft udefra. Vurderer Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, at der findes kvalificeret lokal arbejdskraft returneres ansøgningen til fornyet behandling i kommunen. Når høringen er afgivet og ansøgningen er sendt retur til Politimesterembedet sendes ansøgningen til Udlændingesservice i København til endelig godkendelse.

Proceduren for søgning efter lokal arbejdskraft og eventuelt derefter ansøgning om anvendelse eller ansættelse af udefrakommende arbejdskraft har typisk væsentligt mere end 14 dages varighed. Processen tager gennemgående 1- 2 måneder inden en politisk beslutning træffes.

Med hensyn til skandinaviske (islandske, færøske, norske, svenske, finske og danske) statsborgere gælder det, at arbejdsgiveren kan hente arbejdskraft fra disse lande uden at skulle søge om arbejds- og opholdstilladelse til disse, hvis arbejdsgiveren ikke kan få anvist kvalificeret lokal arbejdskraft via kommunen eller via jobopslag.

For at gøre forløbet så simpelt og sikkert som muligt har Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked i samarbejde med Politimesterembedet udarbejdet en procedure der sikrer, at en ansøgning først er færdigbehandlet i Grønland, før den overdrages til Udlændingesservice til endelig godkendelse.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked har ligeledes iværksat en række tiltag, der på sigt skal lette processen ved behandling af sager vedrørende udefrakommende arbejdskraft.

Der er bl.a. nedsat en arbejdsgruppe med medlemmer fra Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Politimesterembedet, KANUKOKA og Kommuneqarfik Sermersooq, hvor der udveksles viden om interne arbejdsprocesser i forbindelse med behandling af ansøgninger om ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft. Udvalget løser ligeledes løbende udfordringer ved brug af den gældende procedure.

Departementet arbejder derudover i samarbejde med KANUKOKA på at etablere en landsdækkende jobportal, der har til formål at synliggøre og lette adgangen til ledige job for lokal arbejdskraft overalt i landet. Målet er, at jobportalen sammen med arbejdet med matchgruppering af alle ledige samt formulering af målrettede handlingsplaner for den enkelte ledige skal bidrage til, at sagsbehandlingstiden i kommunerne reduceres. Arbejdsmarkedskontorerne får således et præcist overblik over, hvilke personer der står til rådighed, og eventuelt vil kunne besætte de stillinger, der på nuværende tidspunkt typisk varetages af udefrakommende arbejdskraft. Kortere behandlingstider forventes at gøre arbejdsmarkedet mere smidigt, hvilket erfaringsmæssigt fremmer jobskabelse.

Høring

Følgende er blevet hørt: Samtlige departementer, kommunerne, KANUKOKA, MT Højgaard, Royal Greenland, Rambøll, InuPlan, Grønlands Arbejdsgiverforening, HoResta, Rigsombudsmanden, Suliffinnik Nakkutilliisoqarfik, SIK og NUSUKA.

Der er indkommet høringssvar fra: Departementet for Finanser, Departementet for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Grønlands Arbejdsgiverforening, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Kujalleq, Rigsombudsmanden, SIK og Politimesterembedet.

Høringssvarene gennemgås kort i det følgende således, at de kan indgå i debatten ved 2. behandlingen af forslagene:

Departementernes høringssvar

Departementet for Finanser anfører, at det naturligvis deler intensionerne bag forslagene. Det vil sige at besætte flest mulige jobs uden, at skulle importere arbejdskraft udefra. Departementet vur-

derer dog, at forslagene vil øge sagsbehandlingstiden ved ansøgninger om ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft, hvilket vil gøre arbejdsmarkedet mindre smidigt og dynamisk. Departementet for finanser foreslår i stedet for, at formidlingen af arbejde forbedres bl.a. ved etablering af den landsdækkende jobportal og matchgrupperingen af ledige.

Departementet for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling oplyser, at det finder det uheldigt med en forlængelse af kommunalbestyrelsens svarfrist fra 14 - 30 dage eller 1 måned, idet det allerede er vanskeligt for f.eks. døgninstitutionerne at rekruttere lokalt forankrede socialpædagoger. Døgninstitutionerne kommer ofte ud for, at de med kort varsel har brug for at rekruttere socialpædagogisk personale, hvilket kan skyldes eksempelvis ændringer af beboersammensætningen på institutionerne, sygdom, udskiftning af personale osv. Vedtages forslagene, vil det medføre en større barriere for rekruttering af personale til døgninstitutionene.

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug foreslår, at proceduren for at opnå tilladelse til at ansætte arbejdskraft strammes fremfor en forlængelse af svarfristen. Herved kan det ønskede formål blive opnået, at virksomhederne får en mindre efterspørgsel efter udefrakommende arbejdskraft.

Kommunernes hørings svar

Kommuneqarfik Sermersooq kan ikke støtte en ændring af svarfristen fra 14 dage til enten 1 måned eller 30 dage. Dette begrundes dels i, at der vil være tale om en unødigt forlængelse af den kommunale sagsbehandlingstid, dels i at der ikke bliver mere tilgængelig eller kvalificeret grønlandsk arbejdskraft fordi fristen forlænges som foreslået. En forlængelse af fristen vurderes samlet set at være til skade for serviceringen af det offentlige og private arbejdsmarked.

Kommune kujalleq finder det positivt, at kommunen høres i sagen og støtter forslaget om en forlængelse af høringsfristen fra 14 dage til 1 måned. Dette begrundes med, at kommunen har eksempler på virksomheder som laver egne jobopslag, og når arbejdskraften ikke har reflekteret uden yderligere tiltag eller henvendelse henter udefrakommende arbejdskraft. Denne tendens kan begrænses ved en forlængelse af fristen.

Hørings svar fra Grønlands Arbejdsgiverforening

Grønlands Arbejdsgiverforening (GA) understreger, at organisationen både støtter og arbejder på at indfri intentionerne om, at stillinger i videst mulig omfang besættes med lokal arbejdskraft. Men GA finder, at erhvervslivet allerede i dag må leve med en lang proces i forbindelse med ansættelse af arbejdskraft. GA tror derfor ikke på, at en yderligere forlængelse af fristen vil indebære øget lokal beskæftigelse, men derimod kun forøgede omkostninger, ringere produktivitet og dårligere kundeservice, fordi ledige stillinger ikke kan besættes så effektivt som muligt.

GA mener, at det i første omgang er centralt at afdække, hvad der er problemet eller udfordringen i forhold til at få flere ud på arbejdsmarkedet, inden der fastsættes regler, der gør det vanskeligere at rekruttere den nødvendige arbejdskraft. En forøget frist er ifølge GA alene en bureaukratisk foranstaltning. Herudover mener GA ikke, at midlerne til beskæftigelsesfremme udnyttes optimalt, idet virksomhedernes erfaringer ikke inddrages. GA opfordrer derfor til, at der iværksættes en mere målrettet og effektiv beskæftigelsesfremmeindsats i samarbejde mellem Selvstyret, kommunerne, arbejdsmarkedets parter og andre ansættende myndigheder. Endelig giver GA udtryk for, at etableringen af en internetbaseret jobportal alt andet lige bør gøre kommunernes sagsbehandlingstid kortere, hvilket taler for at sagsbehandlingsfristen burde afkortes i stedet for forlænges. Denne admini-

strative lettelse mener GA bør anvendes til en bedre dialog med virksomhederne om deres rekrutteringsbehov, så ledigheden kan nedbringes.

Rigsombudsmandens høringssvar

Rigsombudsmanden oplyser, at Grønlands Selvstyres høring i forbindelse med forslag om forlængelse af kommunalbestyrelsens svarfrist fra 14 dage til 1 måned eller 30 dage i ansøgningssager om ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft er videresendt til Udlændingestyrelsen. Udlændingestyrelsen oplyser at proceduren, hvorefter en udenlandsk statsborgers indgivelse i Grønland af ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse i Grønland i samarbejde mellem Politimesterembedet og Grønlands Selvstyre færdigbehandles i Grønland, før ansøgningen sendes til Udlændingestyrelsen til afgørelse er et forsøg der afsluttes d. 15. august 2012. Forsøget er derfor endnu ikke evalueret. Forsøgets effekt er følgelig endnu ikke konstateret.

SIKs høringssvar

SIK oplyser, at organisationen på det kraftigste henstiller til efterlevelse af krav om vedlæggelse af dokumentation for annoncering efter lokal arbejdskraft ved ansøgning til arbejdsmarkedskontoret. Det sker efter SIKs mening alt for ofte, at arbejdsgivere annoncerer efter arbejdskraft i Danmark, uden først at have søgt efter lokal arbejdskraft og problemet er stigende. Det er derfor glædeligt, at reguleringen af arbejdskraft ønskes strammet, således at brugen af illegal arbejdskraft undgås. SIK har ligeledes en formodning om, at søgning efter skandinavisk arbejdskraft sker udenom arbejdsmarkedskontorerne, og det er ønskeligt, at Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked sikrer, at arbejdsgiverne efterlever loven på området. En del af løsningen kan ifølge SIK være, at sanktionsmulighederne ved lovbrud skærpes kraftigt. Slutteligt opfordrer SIK til, at oplysninger om de lediges uddannelsesbaggrund eller kompetencer udbredes til arbejdsgiverne i takt med den stigende ledighed.

Politimesterembedet

Har ingen kommentarer til forslagene.

FM 2012/56&126
24.04. 2012
Peter Lyberth

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland ændres således, at 14 dagesfristen i forhold til meddelelse af enten afslag eller tilladelse til ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft forlænges til 1 måned.

(Inuit Ataqatigiit's medlemmer af Inatsisartut)
samt;

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut til EM12 pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, således at tidsfristen i § 6, Stk. 3, forlænges fra 14 dage til 30 dage.

(Siumuts Inatsisartuutitat)

Indledningsvis skal jeg gøre opmærksom på at denne ordførertale er på vegne af både Inuit Ataqatigiit og Kattusseqatigiit Partiaat.

I lighed med situationen i andre lande er arbejdsløsheden i Grønland de senere år voksende. I sådan en situation er det vores pligt at sikre landets borgere og arbejdsstyrke en førsteret, når nye jobmuligheder opstår eller der efterspørges arbejdskraft i Grønland.

I dagligdagen er det dog iøjnefaldende at forskellige arbejdsgivere her i landet, i højere grad foretrækker udefrakommende arbejdskraft.

Det skal understreges at kritikken ikke går på den fremmede arbejdskraft, idet vi samtidig er klar over at denne arbejdskraft anses som stabile og hengivne medarbejdere.

Set i et langsigtet perspektiv er vi imidlertid forpligtet til at rette op på enhver form for skævheder i systemerne, såfremt vi også vil tjene vort land og dens befolkning på ansvarlig vis. Dette hensyn agtes iagttaget gennem disse forslag vi debatterer nu.

Set i forhold til udviklingen i langt de fleste lande omkring os, er lønarbejde i Grønland af forholdsvis nyere dato. Mange lønarbejdere i Grønland er velfungerende og en pålidelig arbejdskraft, men vi må også erkende at nogen i blandt os også kunne udvise mere arbejdsvilje- og hengivenhed over for arbejdspladsen. Alle har derfor en pligt til at arbejde målrettet efter større hengivenhed og respekt for arbejdspladsen, hvad enten der er tale om arbejdsgivere, lønmodtagere, familiemedlemmer og os som forældre.

Vi har positive forventninger til den internetbaserede Jobportal som omtales i Naalakkersuisut's svarnotat, da denne vil øge kontrolmulighederne. Derved vil sagsbehandlingen kunne effektiviseres og en bedre opfølgning realiseres.

Det er glædeligt at både Inuit Ataqatigiit og Siumut fremsætter enslydende beslutningsforslag. I en tid med Selvstyre for Grønland er vi på alle områder, i fællesskab forpligtet til at sikre et minimum af fælles fodslag.

Med tak til begge partier for de stillede forslag og da vi ligeledes som anbefalet af Naalakkersuisut ønsker en grundig behandling, henstiller Inuit Ataqatigiit og Kattusseqatigiit Partiaat også til at 2. behandlingen af forslagene udskydes til efterårssamlingen.

FM 2012/56 og 126

Andreas Uldum

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland ændres således, at 14 dages-fristen i forhold til meddelelse af enten afslag eller tilladelse til ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft forlænges til 1 måned.

(Inuit Ataatigiit's medlemmer af Inatsisartut)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut til EM12 pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, således at tidsfristen i § 6, Stk. 3, forlænges fra 14 dage til 30 dage.

(Siumuts Inatsisartuutitat)

(1. behandling)

Demokraterne er af den opfattelse, at virksomheder her i landet altid bør forsøge at engagere sig med lokal arbejdskraft, men vi har på den anden side heller ikke noget ønske om at nedsætte produktiviteten i samfundet. På den baggrund er det vigtigt, at virksomheder forholdsvis hurtigt kan tilkalde arbejdskraft udefra, hvis det ikke kan lade sig gøre at tiltrække lokale eller hvis den lokale arbejdskraft ikke er god nok.

En af vort lands driftige erhvervskvinder Krissie Berthelsen Winberg skrev en flot, modig og tankevækkende kronik i Sermitsiaq den 16. marts. Titlen var "Udenlandsk arbejdskraft - en gave?". I kronikken påpeger Krissie Berthelsen Winberg, at det er stort set umuligt at drive en

FM 2012/56 og FM 2012/126

J.nr 01.25.01/12FM-LABU-00056 og
J.nr 01.25.01/12FM-LABU-00126

servicevirksomhed/restauration udelukkende med lokal arbejdskraft. Hun skriver blandt andet:

(Citat start)

”Vi har haft godt og vel 100 personer igennem vores ene virksomhed, hvor man kan sige at to ud af ti hørte til dem, som kunne passe deres arbejde. En noget sørgelig statistik.”

(Citat slut)

Hendes oplevelse er desværre, at den udenlandske arbejdskraft (i det her tilfælde fra Filipinerne) er langt mere stabil og serviceminded. Krissie Berthelsen Winberg skriver endvidere:

(Citat start)

”Derfor mener vi også, at man skal forsøge at se på det med udenlandsk arbejdskraft meget bredere. I stedet for at være så skræmt over, at vi mister arbejdspladser, der kunne besættes af lokale, skal vi tænke på, at se hvordan det rent faktisk ser ud i den virkelige verden i en virksomhed som vores. Vi skal hilse dem velkommen i den korte periode, de er her, for de viser os vejen - de lærer os om service på et helt nyt niveau, som vi ikke har en jordisk chance for at lære - et niveau, der kan overføres i betydninger i mange dele af vores øvrige liv.”

(Citat slut)

Heldigvis er Krissie Berthelsen Winbergs oplevelse, at den lokale arbejdskraft tager ved lære af den udenlandske, og alene på den baggrund er det beundringsværdigt, at Krissie Berthelsen Winberg har et princip om, at 50 procent af arbejdskraften skal være lokal. Det er den slags private initiativer, der bør gøre os alle sammen stolte.

Men det ændrer ikke på, at det er et stort problem, at den lokale arbejdskraft tilsyneladende er for ustabil til, at en virksomhedsejer kan basere sin virksomhed herpå.

Vi ønsker derfor, at man i det kommende udvalgsarbejde får belyst, hvad nærværende to forslag fra henholdsvis IA og Siumut vil have af betydning for vore virksomheders produktivitet og konkurrenceevne. Demokraterne ønsker endvidere, at det bliver belyst om såvel arbejdsgiver- som

FM 2012/56 og FM 2012/126

J.nr 01.25.01/12FM-LABU-00056 og
J.nr 01.25.01/12FM-LABU-00126

arbejdstagerorganisationer vurderer, at forslaget vil have den ønskede effekt om at sikre mere lokal arbejdskraft i vore lokale virksomheder, og om dette overhovedet er praktisk muligt.

Hvis disse ting bliver belyst på tilfredsstillende vis, kan Demokraterne ikke se noget til hinder for, at forslagene nyder fremme.

Begge forslag henvises til videre behandling i Erhvervsudvalget.

SIUMUT INATSISARTUNI ILAASORTAATITAT

UPA2012/56&126

Aleqa Hammond

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland ændres således, at 14 dages-fristen i forhold til meddelelse af enten afslag eller tilladelse til ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft forlænges til 1 måned.

(Inuit Ataqatigiit's medlemmer af Inatsisartut)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut til EM12 pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, således at tidsfristen i § 6, Stk. 3, forlænges fra 14 dage til 30 dage.

(Siumuts Inatsisartutgruppe)

1. behandling

Forslagene sigter på samme formål og Siumut vil gerne understrege at vi støtter begge forslag fuld ud.

Siumut arbejder ihærdigt for at ville tilpasse det forventede store efterspørgsel på arbejdskraft der vil ske i den nærmeste fremtid. Det vigtigste mål i den forbindelse er, at vort land skal være selvforsynende med arbejdskraft inden for fiskeri, turisme, mineindustri, energisektor og på de generelle servicefag. Ethvert arbejde skal besættes med herboende borgere og man skal arbejde for at disse arbejdspladser skal være attraktive. Disse muligheder kræver at mange må tilpasse sig disse nye behov.

Siumut vil arbejde for, at samfundets behov for udefrakommende arbejdskraft skal gradvist reduceres ved at man med god planlægning dygtiggøre den lokale arbejdskraft, til at kunne yde den arbejdsindsats som samfundet efterspørger, og at den lokale arbejdskraft altid skal have forret til besættelse af disse arbejdspladser.

Det er jo vigtigt at det grønlandske folk i deres eget land agerer på lige fod med folk fra omverdenen og ikke står tilbage generte, ligeledes at de ikke bliver sorteret fra, men at de med respekt bliver benyttet som arbejdskraft. Derfor arbejder Siumut for, at de lokale skal ansættes som arbejdskraft her i vort land.

Når man sætter benyttelsen af lokal arbejdskraft som mål og dermed vil sikre at man til enhver tid skal benytte det lokale arbejdskraft, må de lovgivningsmæssige støttetiltag tilpasses dette, hvilket ifølge Siumuts opfattelse kan ske ved at ændre Landstingsloven, således at storkommunerne får tid til at tage stilling til det efterspurgte arbejdskraft og får den fornødne tid til at finde det efterspurgte arbejdskraft blandt de lokale, som efter Siumut's opfattelse vil have positiv effekt for alle.

Arbejdsløsheden er på de sidste 2 kalenderår steget fra 3,4 % til op til 10 %, hvor de nyeste tal fra Naalakkersuisut viser at der er 4.811 arbejdsløse. Dette er uforsvarligt med hensyn til befolkningen og med hensyn til de økonomiske udfordringer vi står over for, ligeledes er det blevet mere og mere almindeligt at man i hverdagen kan se, at udlændige lave det arbejde som den lokale arbejdskraft sagtens kan varetage. Dette står ikke med den ånd som selvstyret har og er direkte i modstrid med de intentioner der er for at vi skal være selvforsynende med arbejdskraft i fremtiden.

Vi kan som eksempel tage de rengøringspersonale der gør rent her på Selvstyrets bygninger, disse kommer fra udlandet og når vi kikker ud af vinduet, så kan vi også konstatere, at det er udlændinge der står udenfor og skovler sne. Vi vil gerne stille spørgsmålstegn ved om disse nu er det rette måde at sikre beskæftigelsen af den lokale arbejdskraft på.

Nogle påstår at vi nedgør udenlandsk arbejdskraft når vi insisterer på, at det lokale arbejdskraft skal have forret til at besætte stillinger hvor end der er efterspørgsel på disse. Nogle påstår at dette er resultatet af, at man ikke kan stå op om morgenen og at dette er resultat af at man er besværligt arbejdskraft. Siumut mener at hvis disse netop er problemerne på området, så må man intensivere indsatsen for at løse disse problemer og ligeledes øge rådgivningen, således at disse kan vendes til noget positivt.

Ligeledes mener vi, at vi på ny må tage stilling til om hvordan vi skal komme over det stigende arbejdsløshed. Vi mener at det er forkert at skue folk i disse situationer som et problem, men må iværksætte støtteforanstaltninger således disse kan komme i gang igen. Vi må sammen se på hvad der ligger til grund for manglende arbejdsevne og hvad der ligger til grund for at man er ledig og ikke bare ansætter folk fra udlandet, idet sådan en løsning ikke er i overensstemmelse med de politiske ønsker og at dette er noget man må tage stilling til rent politisk.

Vi støtter begge forslagene fuldt ud og vi er glade for at Naalakkersuisut ligeledes støtter forslagene. Naalakkersuisut indstiller at begge forslagene først bliver 2. behandlet under EM 2012, dette er vi imod. Vi mener at Inatsisartut sagtens kan lave deres betænkning færdig under forårssamlingen og dermed give Naalakkersuisut mulighed for at lave deres lovforslag og lave en høring i løbet af sommeren, således at ændringsforslagene til loven kan være klar til efteråret, hvorfor Siumut vil understrege at man gerne ser, at sagen bliver behandlet allerede under forårssamlingen.

Vi vil inderligt takke forslagsstillerne for deres bestræbelser på at benytte den lokale arbejdskraft mere og i deres bestræbelser på at man give en længere sagsbehandlingstid, hvorfor vi indstiller sagen til behandling i Erhvervsudvalget inden 2. behandlingen.